

— არ შეცდეს და იმ ობიექტიდან ბატონი არ წაშალო, თორემ დაგმენებრება ოჯახი.

ნ.ა. ჯ. ლოლუასი

№ 16 (1386) აგვისტო 1972

საქსი

ბათუმის 49-ე წელი ფასი 20 კპ.

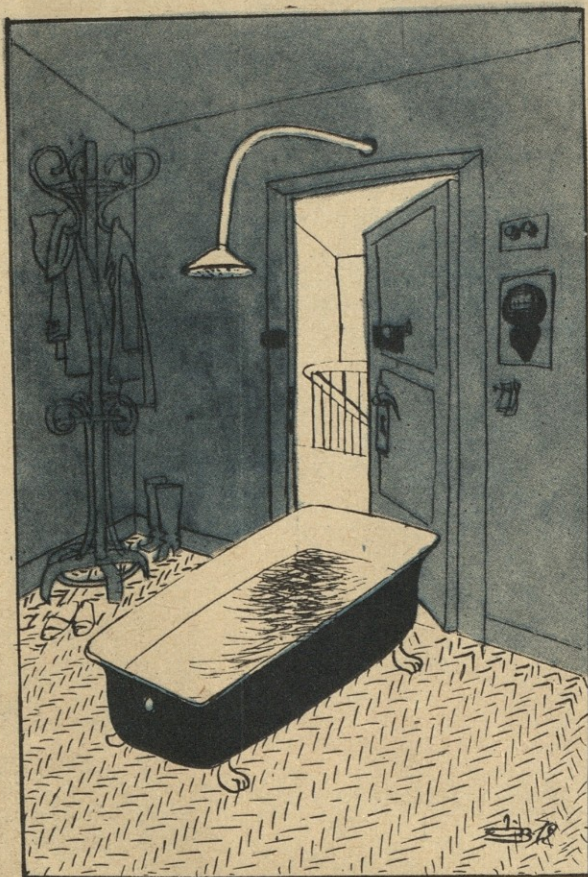
ლოთის ცხოვრება —
 დებოში, ავარია და შფოთია;
 ბედის სასწორი ლოთისა
 და მკვლელი მისი — ბოთლია;
 ლოთის სიცოცხლე მოკლეა,
 ჭკუა-გონება — ბნელია;
 ლოთი მამულის, ოჯახის
 და თავისთავის მტერია!

ნაწყვიდი ლოთის მონოლოგიან

არაყო, ნებით გელაპავდი,
 არა ძალითა ზენითა;
 არ ვაყოვნებდი შენს შესმას
 წამითა აღმაფრენითა,
 თავი მოვიკალ უთმინო
 სიყვარულითა შენითა,
 არ ავყოლდები, რიყეზე
 რომ ვეგდო ათას წელიწადს!

დ. ლოთაძე

ნ.ხ. ზ. შირსხალაშვილი

საოჯახო გამოსაფხიზლებელი ლო-
 თი ქმრებისათვის.

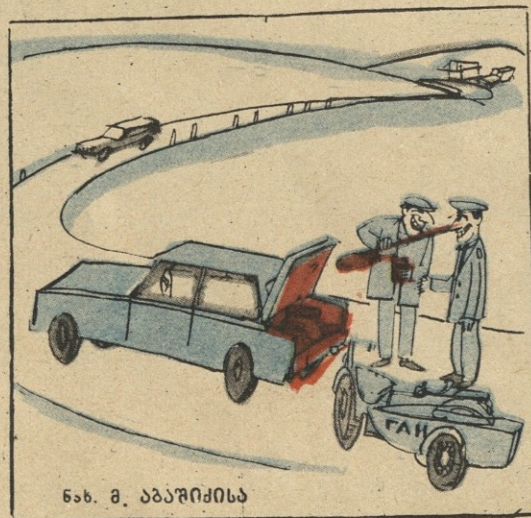
ნ.ხ. ჯ. ლოლუბანი
 ჯანდაცვის
 მინისტრის
 განყოფილება

— გახლომა თუ ბინდა, თამაღობას უნდა დაანებო თავი!
 — როგორ გეკადრებათ, გატონო, რაღა ღროს ჩემი პროფესიის გამოსვლაა?!

— ეს რა ხალხია, სამუშაო საათებში ღვინის სმა რომ გაუჩაღებიათ?!
 — ესენი ღმრუსტატორები არიან, გატონო!

ნ.ხ. შ. ზავაძე

ნ.ხ. მ. აბაშიძის

— მიუხედავად იმისა, რომ სიბ-
 თვრალის გამო, ყოველთვის მაკა-
 რიმვებთ, მაინც უნდა დაგალოვი-
 ნოთ ღვინო საკუთარი მარნიდან!

უბუჩბო

ჩვენს რესტორანს 2100 მეტრიდან

ჩვენი რესპუბლიკის ყურნალ-გაზეთებში არაერთხელ დაწერილა კრიტიკული წერილი **ბანმარო-ნაბელღავის** მშენებელი ორგანიზაციების არაკრიტიკულობის შესახებ. დღეს კვლავ კრიტიკულ წერილს ვბეჭდავთ და, იმედი გვაქვს, ახლა მაინც არ დარჩება ჩვენი ხმა ხმად მღალღაღებლისა უდაბნოსა შინა.

პარახოდით მოვიარე ბახმარო, თუ ჩამოვხალ, გასაშვდები, ბახმარო. (ხალხური)

აქ კი, დანგრეულ რესტორანს, ვინ წუნობს ფარხმან სპარსხავით? კონტროლი, მართლმსაჯულება დადუმებულია ქვასავით!

გაფით და სიმწრით ნაგები კარნიშები და ბლოკები ისე იშლება, რომ ნახოთ, მართლაც უღმერთოდ მოკვდებით!

რესტორანს — წყალში ჩაქცეულს, ტალღებზე რომ წევს ტივივით, გულქვა მტერმაც რომ შეხედოს, გაიგუდება ტირილით.

ამ ხარესტორნოს ერთ-ერთი ის არის მხოლოდ „ღირსება“, — მდინარე გუბაზოული ქვით და რკინებით ივსება...

ბახმაროს რესტორანს, რომელიც ორი წლის წინათ შევიდა ექსპლუატაციაში და წელს ექსპლუატაციიდან გამოვიდა „იმერული მგზავრულის“ მოტივზე

ჩვენო მკვლელი, ჩვენო მწველი, მალაღზე ხარ, როგორც წერო. კვლავ კრიტიკის ქვეშდებარე, კვლავ „ნიანგში“ გასაწერო!

ორი წლის წინ აღიმართე და დაჩნდი მიწას — მტკაველს... ზოგი უცებ გამდიდრე, ზოგი უცებ გაატყავე!

აწ მშვიდობით, რესტორანო, ხიფათი გაქვს შემაზრუნე... ექვსი წელი რომ გაშენეს და სამ წელს რომ ვერ გაძლი!

ბახმაროს საბელეფონო კაფეში

მოტივზე: „ტურ ფავ, ტურ ფავ, ნუ ხარ მტრულად!“

ტელეფონო, ნუ ხარ მტრულად, ნერვებისგან მთლად ნუ მოშლი! შემობრალე, ხმას ვერ ვაწვდენ ბახმაროზე ასულ ცოლ-შვილს.

მთვარესთანც კი უმავთულოდ ვლაპარაკობთ თოვლში, დარში... აქ რა მოხდა, ტელეფონი აღარც ბარში, აღარც მთაში?!

ბახმაროს გუბაზოული უბელა ორბანიზაციას ერთად

სად, რომელ ჩრდილში ნებივრობთ, ცემენტს რომ გვიცვლით თიხნარით? აქ არ აშენებთ, იქ — არა, მაშ, სად აშენებთ? გვითხარით!

თათრახან მათრახანძი არგაბელო გაბელავა

დაიწყო და არ დამთავრებულა:

ბახმაროში: კინოთეატრი, ელექტროფიცირება, მაღაზია, პავილიონი, ბაზარი!
ნაბელღავში: ჩოხატაური-ნაბელღავის გზა, რესტორანი, პურის საცხობი, სააბაზანო, ბაზარი!

დამთავრებული უნდა იყოს, მაგრამ არც დაუწყიათ:

ბახმაროში: რადიოფიცირება, ავტოსადგური, სპორტული მოედნები, კავშირგაბმულობის შენობა, წყალსადენი, კანალიზაცია, დასასვენებელი სახლი!
ნაბელღავში: ნაპირსამაგრი კედელი და მაღაზია!

ჩოხატაური-ნაბელღავის გზა

1971 წელს უნდა დამთავრებულიყო ამ გზის რეკონსტრუქცია 23 კილომეტრზე. იგი გადმოიტანეს 1972 წლისათვის. დღეისათვის სამუშაოები შესრულებულია მხოლოდ 8,5 კილომეტრზე, აქედან — 8,3 კილომეტრი გზა უკვე შესაკეთებელია.

ზრეშე ახვალტი იგება (იგება მხოლოდ სახელად) და ისე სწრაფად ზრეშდება, ვერ ვასწრებთ თვალის გახელას.

ორი „ბატონის ნაუშევი“ — ქუთაის-მანჯარაძისა, გზაა თუ ველი? არ ვიცით! არც მიწისაა, არც მზისა!

ამა ავგადითი ავგავი ნაბელღავის სარესტორნოსა

ავგო სვეტიცხოველი კაცმა — მაღალმა ცახავით და მაინც მოჭრეს მარჯვენა... სიმართლე იყო არსებით!

„ნიანგის“ დეჰსიკონი

- არქიმოლოგი — უდიდეს მეფეთა საქმეთა გამომძიებელი
- პრეტიკოსი — მხატვრული ლიტერატურის დეგუსტატორი
- დეგუსტატორი — საზოგადოების პროდუქტების კრიტიკოსი
- გეოლოგი — არაფერი რომ არ დაკარგვია და სულ რომ ეძებს
- მოპრივი — ამხანაგურად გამლახავ-გალახული
- მსახიობი — სხვადასხვა პიროვნებების ასლი
- მწვრთნელი — ფეხბურთის გუნდის რეჟისორი
- რეჟისორი — თეატრალური დასის მწვრთნელი

ბარი მებრძველი

ნახ. გ. შირცხალაშვილი

კრიტიკული მითითებით, კრიტიკული მითითებით, კრიტიკული მითითებით...

ჩვენს გარემო-გაგანაობაში

ღარაკრიზისი მოვლემული მან-... ბანა ბენზინის ჩასასხმელთან გა-...

- ბენზინი გაქვთ?
- კი, თუ ბულო ვართ?!
- ჩამასხით!
- მიღი, მოუშვი! - მიმიითი-...

შენივე ბოლო ავადობდებ ტე-... დიდან, შიგ ჩარჩხნილი ბე-...

ჩასასხმელის ისრებიც კოსმო-... სური სინკრონი ტრიკლებიდან.

- არა უშვას, ისწაველი! -
- დამაიმიდეს ბენზინის გააწყო-...

- ზეთი გაქვთ? - გვიბოებ
მე,
- კი! - მიასსებინ საწვავ-...

შავი კასრიდან ამოღებისას, ზეთი ხელდან პიჯაცზე ვა-...

- რა არის, ბოლოს და ბო-...

- ისე, რომ იატაკზე არ დღე-...

დაზნებულმა გვიჩვენა-დამოი-... გვენი, ჭიზურიდან კი აღბეჭდი-...

გან. გ. შარაჩიძის

- რა დაგაბრათ ან ხალხს?
- ღირსების თენისმადირი გუსუსალა ლ...

შერქი "მინანტი"

რა ვინა, კარტილი მანკანა
გრა მაქის, ჩემო მინანტი,
მას ბებერი ედგებს თემისში,
მატრამ ბეგინი შიკოთი.

ტუ მინანტი მანკანის
გადამკეთებს კანტორა, -
"კარტილი შიკოტი არ გაბეგოს", -
ამ მხარე სერეტი ტატორავ.

ორი ცელია დხვარს ვევი;
ყვად ვენი ველა დამჩილა,
დავხერე ლვისი, და რადგან
მისი ღაბეჭდა გაჩირღა,

პატარა ხერხი ვიხვარე,
კარტილ ტელერგოფს მიხვადვ,
და შერქის ასე გიჯვანი,
შენი ავტანდილი ცხადვ.

საზოგადოებრივი

ადამიანური შემოღობა სარეზინო ქაღალდში, 9 მარ-...

- ბიტიორია, რომელიც კომპიუტერის უფროსის ხელ-... დავი, შემოგება სიფხა ნეგოტი მინალა დედადანი.

და მან გამხა ვეება ბიზნა, სათანადო უნაბეჭდებს გე-...

ქ. ბაოშის საპროკატორი კანკანის 1928 წლის 8 სექტემ-... ბერს, ბეგინი № 2888, მომდინარე წინას აღეს მისი მხარე.

- წყობილი? - შემიბინა მომუცა და ვინაირი... - მე აღაფრეზე გამბინ ან ტერიტორიაზე არსებულ სტავასტა-

აღკომლის ბრალია

„საბო რამ მოვიყინ ამ ქვეყანა ღვინო, დღესაც, ქა-... ლხა“ - ასე მიმბრუნდა დღითი ქუჩის ბოლოცხელ ტრი-

ტიპი ამდენისა მე მოლოდინი რომდელი ვიქნა... აგბინი მიღლი ლუკომლინი სახლში და ტიტეტიტი

ღობადი ვეზირი მიმაღა ქალს მეხედა და თვალბი... ვეუბნიყნიდა... უხელოა, ჩაიკვ და მტარიანა ანა ა-

- რასდღერე სიკეთესი და მინა... დავტყაბა ქალს.

ქუჩის ღვინოთი სიხარული შეგრიტინდა, თოქ-... პის სმენის არ უფერესი, უნაღ ურეზებ იტაკა ხე-

მისი სტაქე ამის წინაა ვინაოთა მიკვეთი მარის... რაოთის სახლობი სისამართლო მისამართლო შე გუ-

ბიტიორია, რომელიც კომპიუტერის უფროსის ხელ-... დავი, შემოგება სიფხა ნეგოტი მინალა დედადანი.

ინეს მანანა

ღირსების მთელი შტაბები
ახლობლიბითის დღეს...
კოლს სიყურის ჩაახარებდა,

ყურანის ღვინო ვერსად ვნახე,
ნახვის ფიჭვი დამოვლი,
ნავთობი ღვინის სმისა,

ნეტავ, შხამი დამოვლი,
შინანგერის ქაბუკი სურს,

ბერბიბის კი გოჯო უნდა,
ბერბი ეყვლით ათავინა,

შეიშინა ბოლოს გააქწარა,
აატარა და აპარა,

სუყველადვირი შენ გინდა,
განს სტეგობისთვის ვეფოვავ,

რატომ არ იცი, ბოლო ვამს,
სულ მცირე რამე ვეფოვავ!

გეტყობი მე კი ასმარობიანი რიზები... გეტყობი 75 პრო-

ბენზინი, გაბულოვს ხალხს სანაბნო სასაზღვროცა... ცუდი არა უცხადის და ნაბეჭდობი მიწა მიწა გაბ-

- მანანა, მან დაგაბრებს სიყვარულს სიყვარულს... ცუდი არა უცხადის და ნაბეჭდობი მიწა მიწა გაბ-

ბენზინი, გაბულოვს ხალხს სანაბნო სასაზღვროცა... ცუდი არა უცხადის და ნაბეჭდობი მიწა მიწა გაბ-

ბენზინი, გაბულოვს ხალხს სანაბნო სასაზღვროცა... ცუდი არა უცხადის და ნაბეჭდობი მიწა მიწა გაბ-

ბენზინი, გაბულოვს ხალხს სანაბნო სასაზღვროცა... ცუდი არა უცხადის და ნაბეჭდობი მიწა მიწა გაბ-

- არ მოვალა მიხილით ამ სპეკულანტავ? კილა მასლა-...

ლომიასა წყლის გამყიდველი

ნ.ხ. ლ. ზარაფიშვილისა

— კაცო, უკვე ისეთი სიხუსტა წავიდა, რომ სასწორით მო-
გაქვთ კერძები?
— აბა, რა ჰქნათ, თუშვები არა გვაქვს!

ჭირის თაქაღა

ვინ მოკვდა?
როდის?
რით მოკვდა?
იყო რამდენი წლისა?
იკვლევს და მიხედვს ნაკვალევს,
სტუმარი არის ღვთისა...
სად ცხოვრობს?
რომელ ქუჩაზე?
რომელ ნომერში, ნეტავ?
იმ დასაქცევმა სიკვდილმა
რალა ის გაიშტა...
რა ერქვა?
გვარი საწყალის?
ლოგინად დიდხანს იწვა?
ეპ. აფსუს... რა ბერიკაცი
უნდა შეგამოს მიწამ...
ვაპ, შენს თამადას, ძმობილო,
ვინ გცნო სიკვდილის ღირსად, —
მოთქვამს, ალავერდს დაიძებს,
სტუმარი არის ღვთისა...
ეს გარდაცვლილის ხსოვნისა,
ეს კი ჩვენ გაგვიმარჯოს,
თქვენი ალალი პურ-ღვინო
სულ ღვინში დიხარჯოს...
ეს გარდაცვლილის ცოლ-შვილის,
მისი ძმების და დების,
ეს მისი მესაფლავისა,
იქ ცრემლებად რომ დნების...
მხახურნო, მიცვალებულმა
სიკვდილის წინ დღით მითხრა:
ჩემი ქელეხის სუფრიდან
არ წამოდგეთო დიდხანს.
ოც-ოცდახუთი სასმისი
დააცლევინეთ თითოს,
დათვრებით? ჩემი დამარხვაც
სხვა დღისთვის გადაიდოს...
შევთანხმდით? აბა, მიიღეთ
სადიდებელი მკვდრისა! —
სვამს და ქვითინებს თამადა,
სტუმარი არის ღვთისა...
კარუსელივით ტრიალებს
უზარმაზარი სუფრა,
ვაჰმე, ეს ჭირის თამადა
აქ მიუღია უფალს...
ქვეყნად თითო მკვდარს რა დალევს,
გულსაკლავს, სამახსოვროს,
ეს კაციც მოთელი სიკოცხლე
ამ ქელეხებით ცხოვრობს...

იმ დღეს დედამიწა და ასფალტი იწვოდა. მზეს გუნება არეოდა, ღრუ-
ბელთა პირბადე ნაკუწ-ნაკუწ დაეფხრიწა და შორს, მთის წვერებზე, დაე-
ყარა; კაცის ტვინში მთავარი ჭანჭიკი მოშვებულიყო და სიცხისგან დაოსე-
ბული ადამიანები ერთმანეთს გვერდს ძლივს უქცევდნენ, რომ „კატასტ-
როფა“ არ მომხდარიყო, თორემ, ჩ ვ ე ნ ი ჭ ი რ ი წ ა ი ლ ო, იტყოდნენ
და... იყო და არა იყო რა... გაქრებოდა კაცი ამ ქვეყნიდან...

კურდღელივით შეშინებული გამოძვვრი სახლიდან და შევედექი
მგზავრობას. გაუყუყუვი საზოგადოებრივი ტრანსპორტის გაჩერებებს. მაგრამ
ასვლა ვერც ერთში ვერ გავბედე, რადგან ხალხით იყვნენ დატენილნი და
სიცხისგან გათანგულ ადამიანთა თვალები თითქოს მებვეწებოდნენ, ნუ
ამოხვალ!

ანიშინებულ ქუჩებს გავუყუვი ფხვით. სიცხემ ოთხად მომკეცა და
რამდენჯერმე კინაღამ ასფალტს ვრეკე თავი... უცებ შუბლში რაღაც მომხე-
და, ისედაც დაღრეჟილი სახე შეშლილის სიფათში გადამეზარდა და ჩავი-
კეცე... მივიხედ-მოვიხედე, მინდოდა, შემეხედა იმ უწყალო კაცისათვის,
რომელმაც შუბლში მხეთქა და კინაღამ საიქიოს გამისტუმრა, მაგრამ სიც-
ხისგან დათალხულ ქუჩაზე კაციშვილი არ ჭაჭანებდა... „ქვ იგი!“ გავი-
ფიქრე მე და ხეს ბოდში მოვუხადე...

გული ამღვრეული მქონდა, მსგავსად ტირანისა, და ალა-მაჰმად ხანი-
ვით შევესიე მაღაზიებს. ათი მაღაზია გაეჩხრიკე კრიმინალური სიხუსტით,
მაგრამ ამაოდ: „იყო, გაიყიდა!“ „არ არის!“ „შემდეგ შემოიარეთ!“ — მამ-
შვიდებდნენ გამყიდველები.

„ცოლის რისხვას რა გადაურჩება!“ — რეკავდნენ თავში საგანგაშო
ზარები და დამძიმებული მივალაჯებდი.

— „პარიქა, წყალი, თორემ გული წამივა!“ — გავიფიქრე და წყლის
ჯიხურს დაუწყე ძებნა... აგერ ისიც გამოჩნდა. სწრაფად მივაშურე, გამ-
ყიდველი ზურგით იდგა და ჩემი მისვლა ვერ გაიგო. პირი გავადე „ა მ ს ა-
ნ ა გ ო ს“ სათქმელად, მაგრამ გვალვისგან გამშრალ ხახას მხოლოდ ხავილი
აქმობდა; მე ვხაოდი ირემივით და წყლის გამყიდველს კი არა ესმოდა რა.

— წყალი! — დავიღრიალე მე.

„ამხანაგი“ შემოტრიალდა და საოცრება დაინახა ჩემმა თვალებმა:
ჩემს წინ იდგა ლომი, არა, ლომი კი არა, ლომკაცა. ხშირი, ღორის ჯაგარი-
ვით ამრიალებული თმები თავზე, პირისასხესა და მკერდზე ისე ვყარა, გე-
გინებოდათ ლომის ფაფარიო. კარგა ხნის გაუპარსავ სახეზე დაბანჯგულ-
ლი წარბები ფანჩატურით ეკიდა; პიტალო კლდეზე ლოდივით გადმო-
კიდებული ჯიშინი ცხვირი, თავისი წიფის გვარიანი გვირაბებით, საიდანაც
სათავეებს იღებდა ნამჟასავით გადმოშლილი უღვაშები, ისეთ მრისხანებას
ანიჭებდა მას, როგორც მხოლოდ ნადირთა მეფეს — ლომსა აქვს სოლმე.

— რა გინდა, კაცო? — შემომიღრინა ლომკაცამ და მსხვილი ეშვები
გამოაბუნინა. ასე მეგონა, ეს-ეს არის, ჯიხური დანიგრევა-მეთქი, მაგრამ ჯი-
ხური მაგარი გამოდგა, მე კი გონების გასაღები დავკარგე.

— ა, წყალი გინდა?! — ლომკაცამ სანახევროდ გარეცხილ ჭიქაში
„ტკბილი“ წყალი ჩამოასხა და მომაწოდა. დაკარწახებული ხელებიდან
თითების წვერებამდე ჩამოშლილი ბანჯგული ჭიქას თავს უკოცნიდა და
„ნაღებს“ ხდიდა.

— მაშ, რაღას მასხმევენებდი? ვინ არის აქ შენი მასხარა, შენი?...
ქეროში მწვდა და ძალით ჩამასხა ხახაში... გული მიგრეოდა, მუცელი მგვრემ-
და მშობიარე დედაკაცივით და ვითხოვდი შველას.

ვიღაც ქალმა „სასწრაფოს“ გამოუძახა.
გონს რომ მოვედი, სასთუმალთან ჩემი ცოლი მეჯდა.

ანაზღად ლომკაცა მომაგონდა და შიშით თვალები დავატრიალე...
გონებაში წყველა-კრულვას ვუგზავნიდი არა მარტო ლომკაცას, არამედ ყვე-
ლა კაცს, რომელთაც, გამორჩენის მიზნით, წყლის გამყიდველობა აურჩე-
ვით და რამდენნი არიან ასეთნი? ვინ მოთვლის!

— წყალი! — დავიძახე. ჩემმა ცოლმა გაკრიალებული ჭიქით წყალი
მომართვა. მეგონა, უკვდავების წყაროს წყალს ვსვამდი...
დაილოცოს ნატახტრის ცივი წყალი და ქალის ხელი!

პირველი ნიბნი

პირველი ლექსის დაბეჭდვის შემდეგ,
როცა დაწეროთ ასამდე ლექსი,
ერთად შეკრიბეთ თქვენი ლექსები,
როგორც მოითხოვს რიგი და წესი.

გადიკითხეთ, გადაათურეთ,
კვლავ გადახედეთ ხელნაწერ გვერდებს
და რემინგტონზე გადასაბეჭდად
მემანქანესთან წაიღეთ შემდეგ.

ორ ინტერვალზე გადაბეჭდილი
ერთად დააწყეთ ორივე ცალი,
უკანასკნელად აურჩარებლად
კვლავ გადაავლეთ ფხიზელი თვალი.

დანომრეთ, ჩადეთ საქალაღდეში,
როგორც მოითხოვს წესი და რიგი,
და ჩააბარეთ გამომცემლობას
თქვენი ლექსების პირველი წიგნი.

რეცენზენტები დასკვნას დაწერენ,
მოიწონებენ უმეტეს ლექსებს
და გადაწყვეტენ, თქვენი კრებული
გამომცემლობამ გამოსცეს წელსვე.

მალე რადაქტორს დაგინიშნავენ,
წაიკითხავს და დასხდებით ერთად,
შენიშვნებს უხმოდ გაიზიარებთ
და გაამზადებთ სასტამბოდ დედანს.

და ხელს როდესაც მოაწერს, მაშინ
აიღეთ თქვენი ლექსების წიგნი,
სახლში წაიღეთ, უკრაში, ანდა,
ცეცხლგამძლე ყუთში ჩაკეტეთ იგი.

და აღარასდროს გამოაჩინოთ...
თუ კვლავ დაწეროთ ასამდე ლექსი,
ისევ შეკრიბეთ თქვენი ლექსები,
როგორც მოითხოვს რიგი და წესი.

გადიკითხეთ, გადაათურეთ,
კვლავ გადახედეთ ხელნაწერ გვერდებს
და რემინგტონზე გადასაბეჭდად
მემანქანესთან წაიღეთ შემდეგ.

ორ ინტერვალზე გადაბეჭდილი
ისევ დააწყეთ ორივე ცალი,
უკანასკნელად აურჩარებლად
კვლავ გადაავლეთ ფხიზელი თვალი.

დანომრეთ, ჩადეთ საქალაღდეში,
როგორც მოითხოვს წესი და რიგი,
და წარუდგინეთ გამომცემლობას
თქვენი ახალი ლექსების წიგნი.

რეცენზენტები დასკვნას დაწერენ,
მოიწონებენ უმეტეს ლექსებს
და გადაწყვეტენ, გამომცემლობამ
თქვენი კრებული გამოსცეს წელსვე.

მალე რედაქტორს დაგინიშნავენ,
წაიკითხავს და დასხდებით ერთად,
შენიშვნებს ისევ გაიზიარებთ
და გაამზადებთ სასტამბოდ დედანს.

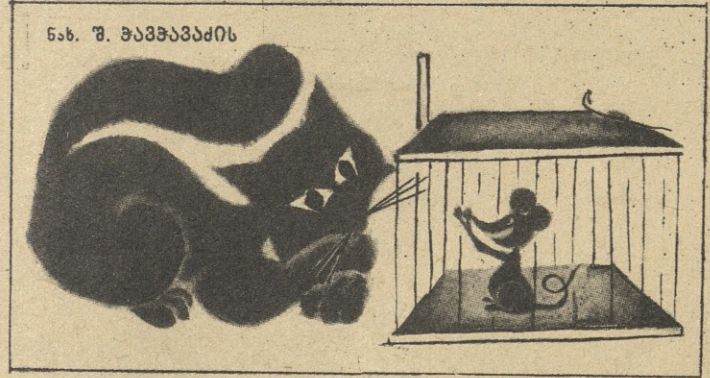
შემდეგ აიღეთ თქვენი დედანი,
სტამბაში თვითონ წაიღეთ იგი
და გამოეცით მეორე წიგნი,
როგორც ლექსების პირველი წიგნი.

მასტანბ ჯაბახაძე

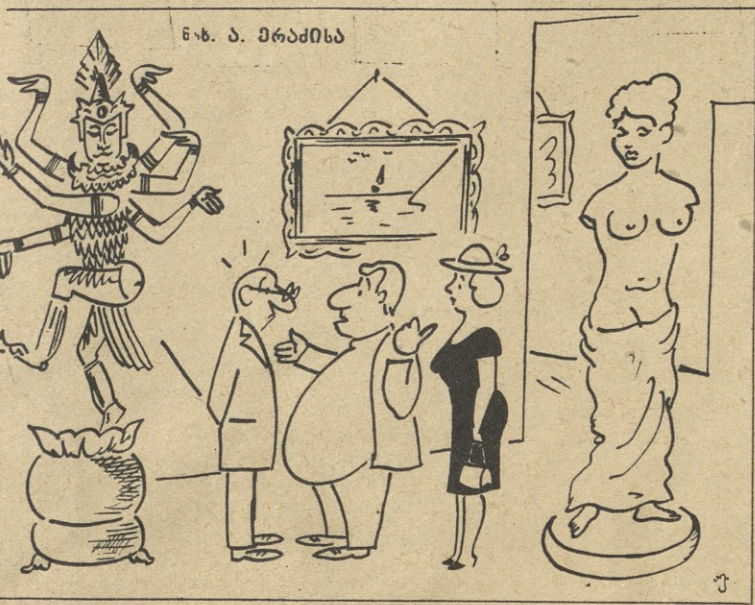
საქართველო
ლიტერატურა

სარედაქციო კოლეგია: ზ. გოლუჯვაძე (პ/მბ. მდინარი), ს. კლიდუაშვილი, ნ. მალაზოცა (მხატვრული რედ.),
ბ. ნიშნიანიძე (მთავ. რედ. მოადგილე), ნ. შველიძე, მ. გვირიტიანი, ი. ნიანგი
© ტექნიკური რედაქტორი მ. კულუაშვილი, © თბილისი, © საბჭოთაო საბჭოთაო
99-76-69 რედ. მოადგილე 93-49-32 საბჭოთა ბანკი. 93-10-78. © საბჭოთაო საბჭოთაო
სააქტიურობად 26/VII-72 წ. ხელმოწერილი დასაბეჭდად 24/VIII-72 წ. © საბჭოთაო საბჭოთაო
საარტიფიციური-საბჭოთაო საბჭოთაო 1.4 © საბჭოთაო საბჭოთაო საბჭოთაო
© 3033. 2577. შპ 05129. ტირაჟი 130.000. © ტბილისი საბჭოთაო საბჭოთაო საბჭოთაო
ИЗДАТЕЛЬСТВО ЦК КП ГРУЗИИ. © ТИПОГРАФИЯ ИЗД-ВА ЦК КП ГРУЗИИ, ТБИЛИСИ, УЛ. ЛЕНИНА № 14.

ნახ. შ. შავთავაძის

— თუ გამოვედი აქედან, მე შენ შეგაბა მე-
პანს!

ნახ. ა. შარაძისა

— კაცო, ვერაფერი გავიგე: ამას სულ არა აქვს ხელები და
ამას კი ზედმეტი აქვს.

ბმეობის მუდმივი მფლობელი რედაქტორი
ბმეობის მუდმივი მფლობელი რედაქტორი
ბმეობის მუდმივი მფლობელი რედაქტორი
ბმეობის მუდმივი მფლობელი რედაქტორი
609
13. IX
საქართველო
ლიტერატურა

7
1979

გირვანვა სტარლინგი განიცდის ახალ სავალუბრო კრიზისს.

წიგნი № 2